Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0248
(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. E.H.C. Vos, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 28 juli 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Obvion N.V., gevestigd te Heerlen, verder te noemen de geldverstrekker
Datum uitspraak	: 17 maart 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen de algemene voorwaarden en wetgeving

Samenvatting

In 2006 heeft de consument een hypothecaire geldlening afgesloten. In 2008 is de consument getrouwd en vervolgens heeft zij in dat jaar de hypothecaire geldlening verhoogd. De offerte uit 2008 is mede door de toenmalige partner van de consument ondertekend. Later zijn zij gescheiden. De consument is het er niet mee eens dat de geldverstrekker haar ex-partner hoofdelijk aansprakelijk houdt. Volgens de consument heeft zij daar niet om gevraagd in 2008 en kan het niet kloppen, omdat de ex-partner toen geen inkomen had. De commissie is van oordeel dat de hoofdelijke aansprakelijkheid juist tot stand gekomen is en dat naleving daarvan niet in strijd met de redelijkheid en billijkheid is.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de geldverstrekker; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de geldverstrekker.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 1 februari 2021 en hebben hieraan deelgenomen.

1.3 De consument en de geldverstrekker hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 In 2006 heeft de consument een hypothecaire geldlening afgesloten bij de geldverstrekker. Voor advies en bemiddeling heeft de consument zich in dat kader laten bijstaan door een hypotheekadvieskantoor.

De hypothecaire geldlening bestond uit drie leningdelen: een deel 'Belegging', een deel 'Leven' en een deel 'Aflossingsvrije hypotheek'. Op de overeenkomst van geldlening zijn de Algemene Voorwaarden Obvion Basis hypotheek van 07 maart 2006 van toepassing verklaard (hierna: de algemene voorwaarden uit 2006, zie de bijlage voor de relevante bepalingen).

2.2 In 2008 is de consument onder huwelijkse voorwaarden getrouwd met haar toenmalige partner (hierna: de ex-partner). Daarna, in oktober 2008, heeft de geldverstrekker een aanvraag van een hypotheekadvieskantoor ontvangen voor verhoging van de hypothecaire geldlening van de consument. In het aanvraagformulier dat door het hypotheekadvieskantoor bij de geldverstrekker is ingediend, is zowel voor de consument als voor de ex-partner *"ja"* ingevuld bij *"Hoofd. Aanspr."*. De geldverstrekker heeft hierop een offerte uitgebracht waarin de bestaande drie leningdelen opgenomen zijn en een nieuw leningdeel van € 29.500,-. In de offerte is verder opgenomen:

"Benodigde bescheiden
De volgende bescheiden dienen in ons bezit te worden gesteld:
- een door de geldnemer(s) persoonlijk ondertekend exemplaar van de offerte
- het door de aanvrager(s) ingevulde en ondertekende originele aanvraagformulier
- een kopie van een geldig paspoort of een geldige Europese identiteitskaart van de 1e aanvrager
- een kopie van een geldig paspoort of een geldige Europese identiteitskaart van de 2e aanvrager
- een recente, originele werkgeversverklaring vd. 1e aanvrager, voorzien van handtekening en stempel van de werkgever
- een recente salarisstrook v.d. 1e aanvrager
- opgave inkomen van de 2e aanvrager, over de laatste 3 jaren (kan ook uit werkgeversverklaring blijken)
- een recente, originele werkgeversverklaring vd. 2e aanvrager, voorzien van handtekening en stempel van de werkgever
- een recente salarisstrook van de 2e aanvrager
- een recent, origineel taks.rapport van een onafhankelijk taxateur.

De gevraagde bescheiden zullen in samenhang met de overige eventueel gewenste informatie worden beoordeeld. Zodra aan de gestelde voorbehouden en voorwaarden is voldaan ontvangt u een schriftelijke bevestiging.

(…)

De ondergetekenden [de consument] en [de ex-partner]
- verklaart (verklaren) de in deze offerte genoemde Algemene Voorwaarden te hebben ontvangen en daarvan kennis te hebben kunnen nemen en accepteert (accepteren) de bij deze offerte aangeboden lening en verzekering onder de gestelde voorwaarden.

(…)

Handtekening aanvrager Handtekening mede-aanvrager"

De consument en de ex-partner hebben beiden hun handtekeningen geplaatst. Met het ondertekenen van de offerte zijn de Algemene Voorwaarden Obvion Basis hypotheek van 1 januari 2008 van toepassing verklaard (hierna: de algemene voorwaarden uit 2008, zie relevante bepalingen in de bijlage). Vervolgens heeft de geldverstrekker een brief gestuurd naar de consument en de ex-partner, waarin opgenomen is:

"Graag bevestigen wij u hiermee dat u onze offerte van 25 november 2008 heeft geaccepteerd. Dit houdt in dat al hetgeen in deze offerte is vermeld op uw lening van toepassing is, zowel de wijzigingen ten opzichte van de reeds bestaande lening als de in de offerte vermelde Voorwaarden voor een Obvion Basis hypotheek met de daarin opgenomen Algemene bepalingen.

Bij deze brief is een overzicht gevoegd van uw totale lening met - per leningdeel - het termijnbedrag en het geldende rentepercentage."

In het daarbij gevoegde overzicht zijn zowel de drie leningdelen uit 2006 vermeld als het nieuwe leningdeel waarmee de hypothecaire geldlening verhoogd is.

2.3 In 2016 heeft de geldverstrekker een verzoek ontvangen voor wijziging van de aflosvorm van een gedeelte van de hypothecaire geldlening. De geldverstrekker heeft daarop een offerte uitgebracht, die door de consument en de ex-partner voor akkoord ondertekend is. In deze offerte zijn alle leningdelen van de hypothecaire geldlening vermeld. Daarnaast is in de offerte opgenomen:

"Aanvrager(s):
[gegevens van de consument] [gegevens van de ex-partner]

U moet samen de verplichtingen uit deze overeenkomst nakomen. Obvion kan ook ieder van u apart aanspreken voor deze verplichtingen. Dit heet 'hoofdelijke aansprakelijkheid'."

Na ontvangst van de ondertekende offerte heeft de geldverstrekker een bevestiging van de wijziging van de hypothecaire geldlening naar de consument en de ex-partner gestuurd.

2.4 Op enig moment is de relatie van de consument verbroken. De ex-partner is in oktober 2019 verhuisd naar een andere woning en op 16 maart 2020 is de echtscheiding uitgesproken.

De klacht en vordering

2.5 De consument is het er niet mee eens dat haar ex-partner door de geldverstrekker sinds 2008 als medeschuldenaar wordt aangemerkt, omdat zij daar niet om gevraagd heeft. De consument heeft in 2008 slechts gevraagd om een verhoging van de hypothecaire geldlening, zodat de ex-partner daarmee een onderneming kon opstarten. Weliswaar heeft de ex-partner de offerte voor de verhoging ondertekend, maar dat is volgens de consument onvoldoende voor bijschrijving van de ex-partner als medeschuldenaar.

2.6 Bovendien stelt zij dat de ex-partner niet als medeschuldenaar kon worden aangemerkt omdat hij destijds geen inkomen had. In de offerte voor de verhoging is juist opgenomen dat de 2e aanvrager, dus de ex-partner, ook zijn salarisstrook en werkgeversverklaring moet aanleveren. Aangezien hij geen werk en geen inkomen had, is dit niet gebeurd, maar de verhoging is desondanks verstrekt. Dit gaat volgens de consument tegen de eigen regels van de geldverstrekker in. De enige verklaring die de consument kan vinden voor het feit dat de ex-partner onder zijn condities op de hypothecaire geldlening is bijgeschreven, is dat hij zelf in de hypotheekwereld werkzaam was en zijn bevriende zakenpartner en tevens hun hypotheekadviseur ook.

2.7 In het verleden heeft de consument ook een klacht ingediend bij de geldverstrekker, omdat zij vond dat haar ex-partner meer moest bijdragen in het voldoen van de hypotheeklasten. De consument was toen nog in de veronderstelling dat de hoofdelijke aansprakelijkheid van haar ex-partner klopte. Er was in die tijd sprake van een achterstand en de consument is toen naar eigen zeggen onder druk gezet door de geldverstrekker; gedwongen verkoop zou de enige mogelijkheid zijn. Uiteindelijk is het de consument gelukt om de achterstand weg te werken en nu betaalt de consument de maandlasten zelfstandig. Via een regulier verzoek kan echter geen ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid worden verleend aan de ex-partner, omdat de consument nu geen werk heeft. Zij zou de lening dus niet op haar naam kunnen krijgen. Hieruit blijkt volgens de consument ook dat het vreemd is dat de ex-partner als medeschuldenaar is aangemerkt in 2008, terwijl hij toen geen inkomen had.

2.8 De consument wil dat de geldverstrekker haar voorziet van het gehele dossier, omdat zij wil weten wat er exact allemaal gebeurd is en of dit wel kan en klopt. Indien de geldverstrekker fouten heeft gemaakt, zal de consument haar aansprakelijk stellen. Het belangrijkste is dat de geldverstrekker haar ex-partner zo snel mogelijk ontslaat van de niet-kloppende hoofdelijke aansprakelijkheid. Dit is overigens ook in de echtscheidingsprocedure een opdracht van de rechter aan de consument.

Het verweer

2.9 De geldverstrekker heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Vooraf: kan de commissie de klacht behandelen?

3.1 De commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de geldverstrekker de ex-partner terecht aanmerkt als medeschuldenaar voor de hypothecaire geldlening. Voordat de commissie toekomt aan een inhoudelijk oordeel over deze vraag, zal zij ingaan op het formele verweer van de geldverstrekker.

3.2 De geldverstrekker heeft een beroep gedaan op artikel 6:89 van het Burgerlijk Wetboek (BW) (zie de bijlage) en gesteld dat de consument haar klacht te laat ingediend heeft. In artikel 6:89 BW is bepaald dat de consument geen beroep kan doen op een gebrek in de prestatie van de geldverstrekker, als de consument niet binnen bekwame tijd nadat zij het gebrek heeft ontdekt of redelijkerwijs heeft moeten ontdekken, daarover geprotesteerd heeft bij de geldverstrekker. Voor het antwoord op de vraag of tijdig is geprotesteerd, moet acht worden geslagen op alle relevante omstandigheden, waaronder het nadeel als gevolg van het verstrijken van de tijd totdat tegen de afwijking is geprotesteerd, en in elk geval ook op de waarneembaarheid van de afwijking, de deskundigheid van partijen, de onderlinge verhouding van partijen, de aanwezige juridische kennis en de behoefte aan voorafgaand deskundig advies.[1]

3.3 Volgens de geldverstrekker wist de consument al vanaf oktober 2008 dat haar ex-partner mede verantwoordelijk is voor terugbetaling van de hypothecaire geldlening. Als zij het daarmee niet eens was, had zij de offerte niet mogen ondertekenen en had zij toen al kunnen en moeten klagen. Daarna zijn diverse wijzigingen doorgevoerd ten aanzien van de hypothecaire geldlening, op basis waarvan bleek dat de consument akkoord was met de aansprakelijkheid van de ex-partner. Door de klacht pas in 2020 in te dienen is de redelijke klachttermijn volgens de geldverstrekker ver overschreden en de klacht dient niet-behandelbaar te worden verklaard.

3.4 De consument heeft juist gesteld dat in de door haar ondertekende offerte niet vermeld is dat de ex-partner hoofdelijk aansprakelijk werd. Omdat haar ex-partner verstand had van hypothecaire geldleningen en zij niet, heeft zij de aanvraag van de verhoging aan hem toevertrouwd.

---

[1] Hoge Raad 8 oktober 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM9615 en Hoge Raad 12 december 2014, ECLI:NL:HR:2014:3593, te vinden op www.rechtspraak.nl

Daarnaast heeft zij erop gewezen dat zij tot op heden geen noodzaak had om zich in de aansprakelijkheid van haar ex-partner te verdiepen, omdat zij tot voor kort getrouwd waren en dit soort zaken pas gaan spelen als er iets verandert, zoals bij een scheiding.

3.5 De commissie is van oordeel dat de consument niet te laat geklaagd heeft. Zij baseert dit oordeel op de omstandigheden van het geval, waaronder de deskundigheid van de consument ten aanzien van hypothecaire geldleningen en haar betoog dat hoofdelijke aansprakelijkheid tot de echtscheiding in 2020 geen onderwerp van gesprek of discussie was. De commissie verwerpt dan ook het beroep van de geldverstrekker op artikel 6:89 BW en komt daarmee toe aan de inhoudelijke beoordeling van de klacht.

De hoofdelijke aansprakelijkheid van de ex-partner klopt

3.6 De commissie is tot de conclusie gekomen dat het klopt dat de ex-partner hoofdelijk aansprakelijk is voor de hypothecaire geldlening, omdat die aansprakelijkheid op een juiste manier tot stand gekomen is. Dit oordeel wordt hieronder toegelicht. De consument heeft bij de geldverstrekker geen verzoek ingediend voor ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid van haar ex-partner. Of een dergelijk verzoek moet worden gehonoreerd, is hieronder daarom buiten beschouwing gelaten en is te zijner tijd aan de geldverstrekker om te bepalen.

Zijn partijen met elkaar overeengekomen dat de ex-partner hoofdelijk aansprakelijk is?

3.7 Volgens de consument heeft zij de geldverstrekker in 2008 niet gevraagd om haar ex-partner hoofdelijk aansprakelijk te maken voor de hypothecaire geldlening en heeft zij daar ook geen toestemming voor gegeven. De geldverstrekker heeft dit betwist en ten eerste aangevoerd dat het aanvraagformulier dat het hypotheekadvieskantoor in 2008 aangeleverd heeft, expliciet vermeldt dat zowel de consument als de ex-partner hoofdelijk aansprakelijk moeten worden (zie overweging 2.2). De consument heeft hiertegen ingebracht dat zij die aanvraaggegevens nooit gezien heeft. Volgens de consument heeft de hypotheekadviseur dit zonder haar verzoek ingevuld. De geldverstrekker heeft hierop terecht gereageerd dat zij ervan uit mocht gaan dat de door de hypotheekadviseur ingediende aanvraag voldeed aan de wensen van zowel de consument als van de ex-partner. De commissie stelt vast dat de hoofdelijke aansprakelijkheid van de ex-partner (mede namens de consument) is aangevraagd bij de geldverstrekker.

3.8 De geldverstrekker heeft zich daarnaast op het standpunt gesteld dat zij wel degelijk met de consument overeengekomen is dat de ex-partner in 2008 hoofdelijk aansprakelijk werd voor de hypothecaire geldlening. Daartoe heeft zij er ten eerste op gewezen dat het nieuwe leningdeel waarmee de hypothecaire geldlening verhoogd werd, toegevoegd werd aan de bestaande geldlening (artikel 14 van de algemene voorwaarden uit 2006, zie de bijlage).

Daaruit blijkt volgens de geldverstrekker dat het nieuwe leningdeel onderdeel werd van de bestaande geldlening. Daarnaast is in de algemene voorwaarden opgenomen dat alle geldnemers hoofdelijk aansprakelijk zijn (artikel 1 van de algemene voorwaarden uit 2008, zie de bijlage).

3.9 De commissie stelt vast dat uit de overeenkomst blijkt dat de ex-partner hoofdelijk aansprakelijk werd, voor de gehele lening. Zelfs als de consument gevolgd zou worden in haar standpunt dat uit de offerte uit 2008 niet blijkt dat de ex-partner hoofdelijk aansprakelijk zou worden, geldt dat de ex-partner tijdens de wijziging van de hypothecaire geldlening in 2016 hoofdelijk aansprakelijk werd. De consument heeft ook de offerte uit dat jaar voor akkoord ondertekend en daarin is in niet mis te verstane bewoordingen opgenomen dat de consument en de ex-partner hoofdelijk aansprakelijk zijn (zie overweging 2.3).

3.10 Gelet op het bovenstaande staat vast dat de consument met de geldverstrekker overeengekomen is dat de ex-partner hoofdelijk aansprakelijk is voor de gehele hypothecaire geldlening.

Is het onlogisch dat de ex-partner aansprakelijk is?

3.11 Ook als partijen hoofdelijke aansprakelijkheid overeengekomen zijn, kan de naleving van die afspraak naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zijn (artikel 6:248 lid 2 BW, zie de bijlage). De consument heeft zich op het standpunt gesteld dat het niet logisch is dat de ex-partner hoofdelijk aansprakelijk geworden is voor de hypothecaire geldlening, omdat hij ten tijde van de verhoging in 2008 geen inkomen had.

3.12 De geldverstrekker heeft naar voren gebracht dat in het aanvraagformulier voor de verhoging in 2008 opgenomen is dat het inkomen van de ex-partner niet meegenomen moest worden (zie overweging 2.2). De aanvraag is een momentopname. De geldverstrekker was er niet mee bekend of de ex-partner een inkomen had en hoe hoog dat was. Bovendien kon hij later wel een inkomen krijgen, als hij dat toen niet had. Of de ex-partner een inkomen had was voor de geldverstrekker niet relevant, omdat de verhoging conform de aanvraag verstrekt kon worden op basis van het inkomen van de consument. De verhoging is dan ook op die manier verstrekt.

3.13 De consument heeft verder gesteld dat zij vermoedt dat het hypotheekadvieskantoor, haar ex-partner en de geldverstrekker onder een hoedje gespeeld hebben en dat er sprake is van fraude en oplichting. De geldverstrekker heeft betwist dat zij de kant van de ex-partner gekozen heeft en heeft zich gedistantieerd van de beschuldigingen van de consument aan haar adres.

3.14 De commissie merkt ten eerste op dat de stellingen van de consument over fraude en oplichting niet onderbouwd zijn. Niets wijst erop dat de geldverstrekker de ex-partner een voorkeursbehandeling gegeven heeft, of dat er sprake is van fraude, oplichting of anderszins. Bovendien valt niet in te zien welk voordeel de ex-partner te behalen had met het, buiten de consument om, bewerkstelligen van hoofdelijke aansprakelijkheid. Het is juist een voordeel voor de geldverstrekker én de consument dat de lening mede op de ex-partner verhaald kan worden. De geldverstrekker heeft de commissie overigens verzocht de consument te verbieden ongegronde beschuldigingen te uiten over de geldverstrekker, maar die bevoegdheid heeft de commissie niet. In artikel 16 van het reglement is namelijk bepaald dat de geldverstrekker geen tegenvordering kan indienen tegen de consument, anders dan in de vorm van verrekening, maar van dat laatste is nu geen sprake.

3.15 Verder merkt de commissie op dat de consument en de ex-partner getrouwd waren ten tijde van de verhoging (en ten tijde van de wijziging in 2016) en dat de verhoging van de hypothecaire geldlening was bestemd voor de ex-partner. Zeker aangezien het woonhuis, dat volledig in eigendom van de consument is, als zekerheid diende voor de hypothecaire geldlening, is het gebruikelijk dat de geldverstrekker als uitgangspunt hanteert dat alle geldnemers dan aansprakelijk zijn voor de gehele hypothecaire geldlening.

3.16 Daarnaast heeft de geldverstrekker in voldoende mate toegelicht waarom het mogelijk was om de ex-partner als medeschuldenaar aan te merken, terwijl hij op dat moment geen inkomen had (opgegeven). Dat in de offerte inkomensgegevens van de ex-partner opgevraagd zijn, maakt dit niet anders. De geldverstrekker heeft immers onbetwist gesteld dat het inkomen van de consument getoetst is en afdoende was voor de verhoging. De consument heeft gesteld dat zij de hypotheekrente nu niet volledig kan aftrekken van de inkomstenbelasting, maar dat heeft zij niet onderbouwd. Maar ook als dit klopt, zou dat nog niet maken dat de hoofdelijke aansprakelijkheid naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zijn. Ten slotte kan ook de stelling van de consument dat zij van andere hypotheekadviseurs en een medewerker van de geldverstrekker vernomen heeft dat zij nooit gezien hebben dat iemand zonder inkomen aansprakelijk wordt voor een hypothecaire geldlening, niet leiden tot het oordeel dat de nakoming van de overeenkomst in strijd met de redelijkheid en billijkheid is.

Inzageverzoek

3.17 In de interne klachtenprocedure heeft de consument de geldverstrekker verzocht stukken over de hypothecaire geldlening aan te leveren. De geldverstrekker heeft stukken aangeleverd en opgemerkt dat de overige stukken die de consument opvroeg, reeds ten tijde van het opmaken daarvan naar de consument verzonden zijn en dat de geldverstrekker niet hoeft mee te werken aan een inzageverzoek ten behoeve van het voeren van een procedure.

De consument heeft hierop een herhaald verzoek tot inzage in haar volledige dossier bij de geldverstrekker gedaan. In de procedure bij Kifid heeft de geldverstrekker maar liefst 71 bijlagen bijgevoegd ter onderbouwing van haar standpunt. In reactie hierop heeft de consument niet gesteld dat stukken ontbraken. De commissie beschouwt dit klacht-onderdeel dan ook als afgedaan.

Het contact tussen de consument en de geldverstrekker

3.18 Tijdens de procedure heeft de consument aangehaald dat zij, in de periode dat er een betalingsachterstand voor de hypothecaire geldlening was, druk voelde van de geld-verstrekker omdat werd gesproken over een gedwongen verkoop van de woning. De geldverstrekker heeft daarop gereageerd dat dit nu niet aan de orde is, omdat er geen sprake meer is van achterstanden. Daarnaast heeft de consument opmerkingen gemaakt over hoe de ex-partner ontslagen kan worden uit de hoofdelijke aansprakelijkheid. Deze onderwerpen zijn ook tijdens de hoorzitting besproken. De commissie herhaalt wat toen besproken is: de consument zou er wijs aan doen om met de geldverstrekker in gesprek te gaan over de betaalbaarheid van de hypothecaire geldlening. Er zijn wellicht mogelijkheden om de situatie voor de consument financieel beter draagbaar te maken en daar zou zij met de geldverstrekker naar kunnen kijken.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit de algemene voorwaarden en wet- en regelgeving

Algemene Voorwaarden Obvion Basis hypotheek van 07 maart 2006

14. Verhogen geldlening

Verhoging van de geldlening is mogelijk als voldaan wordt aan de door geldgever op dat moment voor soortgelijke geldleningen vastgestelde financieringscriteria. Voor een verhoging gelden de volgende regels:
- een verhoging van uw geldlening wordt verwerkt door het toevoegen van één of meer nieuwe leningdelen;
(…)
- bij een verhoging worden op de geldlening de op dat moment geldende (nieuwe) Algemene Voorwaarden van geldgever van kracht.

Algemene Voorwaarden Obvion Basis hypotheek van 1 januari 2008

1. Hoofdelijke aansprakelijkheid van geldnemer

De geldnemer is hoofdelijk aansprakelijk voor de juiste betaling van rente en aflossing. Als meer personen zich als geldnemer voor de geldlening hebben verbonden, kan iedere geldnemer door geldgever hoofdelijk - dus ieder voor het geheel- worden aangesproken voor alle verbintenissen uit de akte en deze algemene voorwaarden.

Burgerlijk wetboek

Artikel 6:89

De schuldeiser kan op een gebrek in de prestatie geen beroep meer doen, indien hij niet binnen bekwame tijd nadat hij het gebrek heeft ontdekt of redelijkerwijze had moeten ontdekken, bij de schuldenaar terzake heeft geprotesteerd.

Artikel 6:248

(…)
2 Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.